

И рече мѡ нѣкой: ето майка ти и братѣа-та ти стоатъ взнѣ, и искатъ да ти говоратъ. И Исусъ отговори на оновоа, който мѡ каза и рече: коа е майка ми; и кои сѡ братѣа-та ми? И прострѣ рѣката си кѡмъ ученицы-ты си, и рече: ето майка ми, и братѣа-та ми: защото който прави вола-та на Отца моего, който е на небеса-та, той ми е братъ и сестра, и майка. Въ сѡщѣа день излѣзе Исусъ изъ кѡщи, и сѣдаше при море-то. И събра сѡ при него много народъ, до толко, цѡто той влѣзе въ корабъ, та сѣдна; а сичкѣй народъ стоаше на брѣга. И говори имъ много съ причти.

Въ петъкъ на е: недѣла,
отъ Матдея, зач. 50.

Рече Господь таа притча. Ето излѣзе сѣатеа-тъ да сѣе. И когато сѣаше, едно (сѣма) падна при пѣта, и додохъ пилцы-ты, та го озоваха. И дрѡго падна на каменавкы мѣста, гдѣто нѣмаше земля много, и за скоро изникна, защото не вѣше на дѡабоко въ земля-та: И кѡто изгрѣа сѡнце-то, припламна; и защото нѣмаше корень, изсѡхна. И дрѡго падна въ трѣнѣ-то, и порастѡха трѣнѣ-то, и задавиха го. Дрѡго пакъ падна на добра земля, и даваше плодъ, едно сто, дрѡго шестдѣсѣтъ, а дрѡго тридѣсѣтъ. Който има уши да сѡдѡша, нека сѡдѡша.

Въ сѡбвѡта на е: недѣла.
отъ Матдея, зачало, 30.

Въ оноа врѣма, кѡто минѡваше Исусъ, видѣ едного человека, че сѣдаше на мытарница-та на има Матдей, и рече мѡ: върви слѣдъ мене; а той стана и отиде слѣдъ него. И когато сѣдѣше Исусъ на трапѣза-та въ кѡщи, ето мнозина мытари и грѣшници додохъ и насѣдаха съсъ Исуса, и съ ученицы-ты мѡ. И Фарисѣи, кѡто видѣха това, рѣкоха на ученицы-ты мѡ: зацѡ учитель-тъ вашъ съ мытари-ты и грѣшници-ты заедно идѣ и шѣ? Исусъ, кѡто чѡ това, рече имъ: здрави-ти нѣмѡтъ нѡжда отъ лѣкаръ; но болни-ти: Идете оцѣ и навчете сѡ, какѡ е: „милѡсть искамъ, а не жертѡа;“ защото азъ не додохъ да призовѡ правѣдны-ты, но грѣшны-ты на покаянѣе.

Въ недѣла е:
отъ Матдея зачало 28.

Иъ оноа врѣма, кѡто доде Исусъ въ страна-та Гергесинска, срѣшнаха го двѡма вѣсни, кѡто излѣзоха изъ грѡбница-та, много люти, цѡто не можаше никой да прѣмине прѣзъ онзи пѣтъ. И ето извыкаха, и казѡваха: цѡ имашъ ты съ насъ, Исусѣе, сыне Божѣй? дошелъ си тѡка да ны мѡчишь прѣди врѣма? И далѣчь отъ тѣхъ имаше стадо отъ много свини, кѡето пасаше. И вѣсо-

вѣ-ти мѡ

